

DECIZIA nr. 314 din 10.05.2016 privind soluționarea
contestației formulată de **ABC SRL**, cu sediul în ..... București,
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. 2016

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 2 a fost sesizată cu adresa nr. ..., înregistrată sub nr. .... de către Direcția Regională Vamală București cu privire la soluționarea contestației ABC SRL din București formulată prin avocat AM în baza împuternicirii avocațiale nr. ....

Obiectul contestației, transmisă prin posta în data de ....2016 și înregistrată la organul vamal sub nr. ....2016 îl constituie Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. drs/xx.tt.vv, emisă de Direcția Regională Vamală București și comunicată la registratura societății sub nr. 1..., prin care s-au stabilit obligații vamale în sumă totală de **T lei** reprezentând:

- T1 lei taxe vamale;
- T2 lei taxe antidumping;
- T3 lei TVA;
- T4 lei majorări/dobânzi de întârziere aferente;
- T5 lei penalități de întârziere aferente.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270 alin. (1) coroborat cu art. 347 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de ABC SRL.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin contestația formulată ABC SRL invocă excepția prescripției extinctive a dreptului autorității vamale de a solicita datoria vamală, susținând că decizia de regularizare a fost comunicată după expirarea termenului de 3 ani stabilit de Codul vamal comunitar – art. 221 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 și jurisprudența din cazurile C-201/04 și C-264/08, ținând cont că mărfurile au fost puse în liberă circulație în data de 7 aprilie 2011, iar decizia a fost comunicată în data de 15 decembrie 2015.

Pe fondul cauzei, societatea susține că roțile importate în data de 7 aprilie 2011 au fost declarate corect ca având origine malaeziană, ținând cont că originea roților de aluminiu fabricate de companiile din grupul QX și importate în

România se determină conform locului/țării unde este efectuată etapa de turnare, respectiv în Sepang – Malaezia, unde matrițele pentru turnarea roților au fost transferate din China. Documentele anexate contestației dovedesc că matrițele au fost transferate în perioada 11 decembrie 2010 – 25 ianuarie 2011 și au fost utilizate pentru fabricarea roților importate.

II. Urmare controlului vamal ulterior derulat la ABC SRL organele vamale au constatat că importul de "jante din aliaj ușor de diferite dimensiuni", cu originea declarată Malaysia și container PCIU ccc face parte dintr-un lot de "904" containere care doar au fost transbordate prin intermediul Zonei Libere Port Klang din Malaysia, iar din investigațiile efectuate de către OLAF și autoritățile vamale din Italia s-a demonstrat că livrările de jante din aliaj din Malaysia făceau parte din strategia companiilor QX de a contracara impactul cauzat de impunerea taxelor antidumping asupra importului acestui produs din China.

În baza mesajului THOR (2015) aaa și a raportului de misiune cu nr. THOR (2015) bbb încheiat ca urmare a investigațiilor OLAF privind suspiciunea de eludare a taxelor antidumping impuse la importul de jante de aluminiu originare din China prin declararea eronată a originii Malaysia, organele vamale au concluzionat că bunurile importate de societatea sunt de origine China și au procedat la stabilirea taxelor vamale, taxelor antidumping, TVA și accesorii aferente în sumă totală de T lei.

III. Fata de constatările organelor vamale, sustinerile societății contestate, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se retin următoarele :

3.1. Referitor la excepția prescripției extinctive

Cauza supusă soluționării este dacă este prescrist dreptul autorităților vamale de a stabili o datorie vamală în sarcina societății importatoare, în condițiile în care originea preferențială a mărfurilor a fost infirmată de rezultatele unei anchete OLAF vizând declararea eronată a originii și evaziunea taxelor vamale convenționale și a taxelor antidumping.

În fapt, societatea ABC SRL a derulat un import de "jante din aliaj ușor de diferite dimensiuni", pentru care a întocmit formalitățile vamale de punere în liberă circulație la Biroul Vamal ... cu MRN nr. www/07.04.2011.

Cu privire la aceste jante din aliaj, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că au fost achiziționate de la firma YT din Italia în baza facturii nr. fact/23.03.2011 și declarate ca având ca țară de origine Malaysia, însoțite de documente din care reiese că mărfurile au fost produse de QX ... (denumită QX MM) și transportate pe mare pe relația Port Klang (Malaysia) – Constanța (România).

În urma investigațiilor vămii italiene privind caracterul original al jantelor s-a constatat că YT Italia este asociată cu QX ILG (denumită QX Group),

iar înainte de instituirea măsurilor antidumping fabricile QX Group din Shanghai și Souzhou din China produceau și livrau jante din aliaj "marca OZ" către YT Italia. Mai mult decât atât, vama italiană a obținut informații potrivit cărora livrările de jante din aliaj din Malaysia făceau parte din strategia companiilor QX de a contracara impactul asupra afacerii cu jante din aliaj, cauzat de impunerea taxelor antidumping asupra importurilor în UE ale produsului chinezesc.

Cu privire la evaziunea suspectată a taxelor vamale convenționale și antidumping asupra importurilor de jante din aluminiu originare din China, furnizate de producătorul/exportatorul QX MM, care este o filială din Malaysia a QX Group a fost declanșată o anchetă OLAF, ale cărei rezultate au fost comunicate și vămii române prin mesajul THOR (2015) aaa și raportul de misiune cu nr. THOR (2015) bbb încheiat ca urmare a investigațiilor în dosarul OF/xxx/cbc, din care reiese că jantele din aliaj importate de ABC SRL au fost doar transbordate prin portul Klang din Malaysia, fiind originare din China.

Urmare sesizărilor OLAF, organele vamale din cadrul Direcției Regionale Vamale București au efectuat controlul vamal ulterior al operațiunii în perioada 24.09.2015-15.12.2015, încheind în acest sens procesul-verbal de control nr. pvv în baza căruia au emis decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. drs/xx.tt.vv.

Prin contestația formulată societatea invocă excepția prescripției extinctive în raport de termenul de 3 ani stabilit de Codul vamal comunitar – art. 221 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992.

În drept, potrivit art. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 31 decembrie 2015:

"Art. 1. - (1) Prezentul cod reglementează drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat și bugetelor locale, prevăzute de Codul fiscal.

(2) **Prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale**, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, **în măsura în care prin lege nu se prevede altfel**".

În conformitate cu prevederile art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României:

"Art. 100. - (1) Autoritatea vamală *are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.*

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se

poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior *rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.*

(6) În cadrul controlului ulterior al declarațiilor, autoritatea vamală stabilește potrivit alin. (3) și diferențele în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, luând măsuri pentru încasarea diferențelor în minus constatate. Diferențele în plus privind aceste taxe și impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementează”.

Referitor la legislația comunitară, potrivit art. 217-221 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar:

”Articolul 217

(1) Orice valoare a drepturilor de import sau export care rezultă dintr-o datorie vamală, denumită în continuare „valoarea drepturilor”, se calculează de autoritățile vamale de îndată ce intră în posesia datelor necesare și este înregistrată de autoritățile respective în evidențele contabile sau pe orice alt suport echivalent (înscrierea în evidența contabilă).

Primul paragraf nu se aplică:

(a) atunci când a fost introdus un drept antidumping sau compensatoriu provizoriu;

(b) atunci când valoarea drepturilor legal datorate o depășește pe aceea stabilită pe baza unei informații tarifare obligatorii;

(c) în cazul în care dispozițiile adoptate în conformitate cu procedura comitetului scutesc autoritățile vamale de obligația de a înscrie în evidența contabilă drepturi într-un cuantum sub o anumită valoare.

Autoritățile vamale pot să nu ia în calcul valori ale drepturilor care, în conformitate cu articolul 221 alineatul (3), nu au putut fi comunicate debitorului vamal după expirarea termenului permis.

(2) Statele membre stabilesc regulile practice pentru înscrierea în evidența contabilă a valorii drepturilor. Aceste reguli pot varia în momentul în care autoritățile vamale, având în vedere condițiile în care datoria vamală a luat naștere, au certitudinea că sumele menționate vor fi plătite”.

”Articolul 218

(1) Atunci când ia naștere o datorie vamală în urma acceptării declarației pentru mărfuri pentru un alt regim vamal decât admiterea temporară cu scutire parțială de drepturi de import sau orice alt act cu același efect juridic ca această acceptare, valoarea corespunzătoare acestei datorii vamale este înscrisă în evidența contabilă de îndată ce a fost

calculată și cel târziu a doua zi după ce mărfurilor li s-a acordat liberul de vamă.

Cu toate acestea, dacă plata a fost garantată, valoarea totală a drepturilor aferente mărfurilor cărora li s-a acordat liberul de vamă în beneficiul uneia și aceleiași persoane într-o perioadă stabilită de autoritățile vamale, care nu poate depăși 31 de zile, poate fi acoperită de o singură înscriere în evidența contabilă la sfârșitul perioadei respective. O astfel de înscriere în evidența contabilă trebuie să aibă loc în termen de cinci zile de la expirarea perioadei respective.

(2) Atunci când este prevăzută acordarea liberului de vamă mărfurilor cu condiția îndeplinirii anumitor condiții prevăzute de legislația comunitară care reglementează fie stabilirea valorii datoriei, fie modul de încasare a acesteia, înscrierea în evidența contabilă trebuie să se facă în cel mult două zile de la data la care a fost stabilită sau fixată valoarea datoriei sau obligația de a plăti drepturile rezultate din această datorie.

Cu toate acestea, dacă datoria vamală este legată de un drept antidumping sau compensatoriu provizoriu, dreptul respectiv se înscrie în evidența contabilă în cel mult două luni după publicarea Regulamentului de instituire a unui drept antidumping sau compensatoriu definitiv în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

(3) Atunci când se naște o datorie vamală în alte condiții decât cele menționate la alineatul (1), valoarea drepturilor corespunzătoare este înscrisă în evidența contabilă în cel mult două zile de la data la care autoritățile vamale pot:

(a) calcula valoarea drepturilor respective și

(b) stabili debitorul”.

”Articolul 219

(1) Termenele pentru înscrierea în evidența contabilă prevăzute la articolul 218 pot fi prelungite:

(a) din motive ce țin de organizarea administrativă a statelor membre și în special în cazul în care conturile sunt centralizate sau

(b) atunci când circumstanțe speciale împiedică autoritățile vamale să respecte termenele respective.

Astfel de prelungiri de termene nu pot depăși 14 zile.

(2) Termenele prevăzute la alineatul (1) nu se aplică în situații de caz fortuit sau de forță majoră”.

”Articolul 220

(1) În cazul în care valoarea drepturilor rezultate dintr-o datorie vamală nu a fost înscrisă în evidența contabilă în conformitate cu articolele 218 și 219 sau a fost înscrisă la un nivel inferior sumei datorate legal, valoarea drepturilor ce urmează a fi recuperate trebuie înscrisă în evidența contabilă în termen de cel mult două zile de la data la care autoritățile vamale au luat cunoștință de situație și pot calcula suma datorată legal și stabili debitorul (înscriere ulterioară în evidența contabilă). Acel termen poate fi prelungit în conformitate cu articolul 219.

(2) Cu excepția cazurilor menționate la articolul 217 alineatul (1) al doilea și al treilea paragraf, înscrierea ulterioară în evidența contabilă nu este posibilă în cazul în care:

(a) decizia inițială de a nu înscrie drepturile în evidența contabilă sau de a le înscrie la o valoare mai mică decât suma legal datorată a fost luată pe baza dispozițiilor generale invalidate la o dată ulterioară de o hotărâre judecătorească;

(b) valoarea drepturilor legal datorate nu a fost înscrisă în evidența contabilă ca urmare a unei erori din partea autorităților vamale care nu ar fi putut fi detectată în condiții rezonabile de către debitor, acesta acționând la rândul lui cu bună-credință și respectând toate dispozițiile prevăzute de legislația în vigoare în ceea ce privește declarația vamală;

(c) dispozițiile adoptate în conformitate cu procedura comitetului scutesc autoritățile vamale de la înscrierea ulterioară în evidența contabilă a valorii drepturilor sub o anumită valoare”.

”Articolul 221

(1) De îndată ce a fost înscrisă în evidența contabilă, valoarea drepturilor se comunică debitorului în conformitate cu normele corespunzătoare.

(2) Dacă valoarea drepturilor datorate a fost înscrisă orientativ în declarația vamală, autoritățile vamale pot să prevadă faptul că aceasta nu poate fi comunicată în conformitate cu alineatul (1) decât dacă valoarea drepturilor indicate nu corespunde cu cea stabilită de autorități.

Fără a aduce atingere aplicării articolului 218 alineatul (1) paragraful al doilea, dacă se face uz de posibilitatea prevăzută în paragraful precedent, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri de către autoritățile vamale echivalează cu comunicarea către debitor a valorii drepturilor înscrise în evidența contabilă.

(3) Comunicarea către debitor nu poate fi făcută după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală. Cu toate acestea, dacă incapacitatea autorităților vamale de a stabili valoarea exactă legal datorată este rezultatul unui act care poate declanșa urmărirea penală, în măsura în care dispozițiile în vigoare o permit, această comunicare poate fi făcută după expirarea acestei perioade de trei ani”.

Prin urmare, conform dispozițiilor legale anterior citate, prevederile Codului de procedură fiscală reprezintă procedura de drept comun în materie de administrare a creanțelor fiscale, aplicându-se și pentru administrarea drepturilor vamale, însă doar în măsura în care prin legea specială nu se prevede altfel, în considerarea principiului potrivit căruia legea specială derogă de la legea generală și se completează cu aceasta – principiul specialia generalibus derogant. Cum atât Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cât și Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar conțin prevederi în ceea ce privește prescripția dreptului de stabilire a datoriilor vamale reiese că dispozițiile Codului de procedură fiscală nu sunt aplicabile, în acest sens pronunțându-se Direcția generală de legislație Cod

procedură fiscală, reglementări nefiscale și contabile din Ministerul Finanțelor Publice prin adresa nr. ....

Astfel, conform dispozițiilor legale anterior citate, comunicarea către debitor a unei datorii vamale, în speță stabilirea de diferențe de obligații vamale în urma unui control ulterior al declarațiilor se poate face și după împlinirea termenului de 3 ani de la data la care a luat naștere datoria vamală, atunci când organele vamale n-au putut stabili această datorie în cadrul termenului general de prescripție ca urmare a unui act care poate declanșa urmărirea penală.

Cu privire la aplicarea art. 221 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 instanța comunitară s-a pronunțat prin mai multe cauze, între care cauza C-62/06 ZF Zefeser și cauzele conexe C-124/08 și C-125/08 Gilbert Snauwaert.

Din considerentele hotărârilor pronunțate în aceste cauze reiese că autoritățile competente pentru a califica actul drept „act care poate declanșa urmărirea penală” sunt autoritățile vamale care, ca rezultat al aceluși act, nu au putut percepe taxele vamale datorate și care, prin urmare, înțeleg să procedeze la recuperarea ulterioară a acestora. Calificarea de către autoritățile vamale a unui act drept „act care poate declanșa urmărirea penală” nu constituie o constatare a faptului că a fost săvârșită efectiv o infracțiune, însă se face în cadrul și în scopul unei proceduri de natură administrativă care are ca unic scop să permită autorităților respective remedierea percepției incorecte sau insuficiente a taxelor la import sau la export. Mai mult, comunicarea în afara termenului de 3 ani se poate face inclusiv atunci când debitorul respectiv nu este autorul acestui act întrucât dispoziția menționată nu limitează comunicarea taxelor care trebuie plătite numai către debitorul care ar fi autorul actului care poate declanșa urmărirea penală.

Totodată, se reține și art. 9 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 1.073/1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) conform căruia **”Raportele redactate pe această bază constituie probă admisibilă în procedurile administrative sau judiciare ale statului membru în care utilizarea acestora se dovedește necesară, în același mod și în aceleași condiții ca și rapoartele administrative redactate de inspectorii administrativi naționali. Acestea sunt supuse aceluiași reguli de apreciere ca și cele aplicabile rapoartelor administrative redactate de către inspectorii administrativi naționali și au aceeași valoare ca și acele rapoarte”**.

Cum în speță datoria vamală stabilită de autoritățile vamale române a avut la bază ancheta OLAF declanșată în dosarul OLAF ... având ca obiect/titlu ”descrierea eronată a originii privind importurile de jante de aluminiu (ARW) în Uniunea Europeană furnizate de un producător din Malaysia. Evaziunea (taxelor vamale convenționale și a) taxelor antidumping” rezultă că excepția prescripției extinctive pe baza termenului de 3 ani invocată de ABC SRL nu poate fi reținută în soluționarea cauzei, autoritățile vamale române fiind îndreptățite să

stabilească în luna decembrie 2015 o datorie vamală aferentă importului din luna aprilie 2011.

În consecință, excepția prescripției extinctive este înlăturată și contestația respinsă pentru acest capăt de cerere.

3.2. Referitor la taxele vamale, taxele antidumping și TVA

Cauza supusa solutionarii este dacă societatea importatoare datorează taxe vamale, taxe antidumping și TVA pentru importurile de jante din aliaj declarate ca fiind originare din Malaysia, în condițiile în care acestea sunt de origine China, fiind doar transbordate prin portul Klang din Malaysia.

In fapt, în data de 07.04.2011 societatea ABC SRL a declarat pentru punerea în liberă circulație (import) 732 bucăți de jante de aliaj ușor de diferite dimensiuni achiziționate de firma YT din Italia în baza facturii nr. fact/23.03.2011 și declarate ca având ca țară de origine Malaysia. Pentru aceste jante societatea a declarat și achitat doar TVA aferentă unei valori vamale de E euro (L lei). La declarația vamală MRN nr. www/07.04.2011 societatea a anexat packing-listul nr.....03.03.2011, bill of landing nr. ... din 09.03.2011 din care reiese că 732 bucăți de jante din aluminiu din containerul PCIU ccc au fost încărcate din Port Klang – Malaysia, certificatul de origine nr. ... din 23.03.2011 și formularul A nr. ... pentru originea declarată Malaysia – producător QX Malaysia .. (denumită QX MM).

Din ancheta OLAF că QX ILG (denumită QX Group) este un grup internațional de companii care proiectează, fabrică, comercializează și distribuie jante din aliaj, cu filiale și companii asociate în China, Taiwan, Hong Kong, SUA, Canada, Oceania și Italia. Compania QX (SINGAPORE) PTE LTD este sediul central al QX Group și are 4 fabrici de producție jante din aliaj situate în Shanghai și Suzhou în China, Taoyuan din Taiwan și Sepang (până în 2013) și Malacca din Malaysia (după prima jumătate a lui 2012).

Toate matricele utilizate pentru producerea de jante din aliaj sunt produse în China de QX Shanghai, iar de la instituirea măsurilor antidumping asupra importurilor chinezești de jante, matricele ce țin de modelele pentru clienții din UE aflate deja în producție la fabricile chinezești QX au fost transferate progresiv din China în Malaysia. Transferul nu a implicat în mod automat producția de masă imediată în Malaysia și nici încetarea producției modelului corespunzător din fabricile QX chinezești.

În urma anchetei OLAF s-a concluzionat că un număr de 968 de containere (nu 904 cât este menționat în procesul-verbal de control), între care și containerul PCIU ccc au fost transbordate din China către statele membre UE prin intermediul Zonei Libere Port Klang din Malaysia, din care 270 pe baza facturilor emise de YT din Italia și 698 pe baza facturilor emise direct de QX MM.

Ca atare, autoritățile vamale au stabilit că jantele importate sunt de origine China și nu origine Malaysia, așa cum au fost declarate la import, beneficiind în mod eronat de regim tarifar preferențial și că pentru aceste jante societatea importatoarea datorează taxe vamale (4,5%) și taxe antidumping de 22,3%, precum și diferența de TVA aferentă modificării bazei impozabile au aceste taxe.

În drept, teza finala din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României prevede ca:

"Prezenta lege asigura aplicarea Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, cu modificarile ulterioare, publicat in Jurnalul Oficial al Comunitatilor Europene nr. 302/1992".

Potrivit art. 4 pct. 23 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 stabileste ca "<<Dispozitii in vigoare>> reprezinta dispozitiile comunitare sau dispozitiile nationale", astfel ca, in materie vamala, prevederile legislatiei interne se aplica in paralel cu prevederile legislatiei europene.

Referitor la efectuarea controlului vamal, art. 100 din Codul vamal roman prevede urmatoarele:

"Art. 100. – (1) **Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.**

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) **Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune".**

De asemenea, potrivit art. 78 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, cu modificarile ulterioare:

"Art. 78. - (2) **Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vama si pentru a se convinge de acuratetea datelor cuprinse in declaratie, pot controla documentele** comerciale si datele referitoare la operatiunile de import sau export cu privire la marfurile in cauza sau la operatiunile comerciale ulterioare in legatura cu aceste marfuri. [...]

(3) Atunci cand revizuirea unei declaratii sau un control ulterior indica faptul ca dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informatii incomplete sau **incorecte, autoritățile vamale**, in

conformitate cu dispozițiile prevăzute, **trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun**".

În privința stabilirii originii mărfurilor, art. 24 și art. 25 din același Cod vamal comunitar stabilesc următoarele:

"Art. 24. - Mărfurile în producerea cărora intervin două sau mai multe țări sunt considerate originare din țara în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificată economic, efectuată într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important.

Art. 25. - Orice transformare sau prelucrare pentru care s-a stabilit sau pentru care faptele constatate justifică prezumția că unicul său scop a fost de a se sustrage dispozițiilor aplicabile în Comunitate mărfurilor din anumite țări nu se consideră în nici un caz că ar conferi mărfurilor obținute astfel originea țării în care aceasta a fost efectuată în sensul articolului 24".

Prin Regulamentul (UE) nr. 964/2010 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse la importurile de anumite roți din aluminiu originare din Republica Populară Chineză, publicat în Jurnalul Oficial L 282 din 28.10.2010 s-a prevăzut:

"Articolul 1

(1) Se instituie o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de roți din aluminiu pentru autovehiculele încadrate la codurile NC 8701-8705, cu sau fără accesoriile acestora, având sau nu pneuri montate, încadrate în prezent la codurile NC ex 8708 70 10 și ex 8708 70 50 (coduri TARIC 8708701010 și 8708705010) originare din Republica Populară Chineză.

(2) Nivelul taxei antidumping definitive aplicabil pentru produsul descris la alineatul (1) la prețul net franco la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, este de 22,3%.

(3) În lipsa unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 5

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre".

În speță, din documentele existente la dosarul cauzei reiese că autoritățile competente în aplicarea reglementărilor vamale în materie au constatat că jantele din aluminiu importate în Uniunea Europeană au fost declarate eronat ca având origine Malaysia, în realitate livrările din Malaysia făcând parte din strategia companiilor QX, din care făcea parte și YT Italia și QX MM de a contracara impactul cauzat de impunerea taxelor antidumping asupra importului acestui produs din China.

Din ancheta OLAF a reieșit că, până în luna februarie 2011, QX MM nu a produs jante din aliaj originare "marca OZ" și că, din februarie 2011 până în 2012, compania malaysiană a produs doar cantități limitate de jante din aliaj originare, care erau insuficiente pentru a satisface cerințele pieței UE. În plus, ca urmare a complexității transferului de matrițe din China la Malaysia, producția de jante de aliaj "marca OZ" a început după luna martie 2011 și doar pentru câteva modele.

Constatările anchetei OLAF contrazic susținerile societății contestatoare în sensul că matrițele transferate din China în perioada 11 decembrie 2010 – 25 ianuarie 2011 au fost utilizate pentru fabricarea în Malaysia a jantelor, inclusiv pentru etapa de turnare, care este cea mai importantă și care dă originea jantelor. Documentele prezentate, respectiv packing-listul și factura jantelor importate nu dovedesc defel că matrițele transferate de QX din Shanghai către QX MM în Malaysia au fost, într-adevăr, utilizate la producerea jantelor care fac obiectul importului incriminat.

De altfel, din documentele prezentate nu reiese că, **după data de 25 ianuarie 2011**, matrițele respective au fost descărcate în Portul Klang și transportate în sudul țării, la fabrica din Sepang, au fost montate în cadrul liniilor de turnare și date în funcțiune, procesul de producție a urmat toate fazele – turnare, prelucrare mecanică, vopsire, gravură, control de calitate și ambalare -, iar jantele produse au fost transportate înapoi în Portul Klang și au fost livrate cu factura emisă de producător **în data de 3 martie 2011**, așa cum reiese din certificatul de origine, **intervalul de timp în discuție neacoperind în mod verosimil un proces complex de transfer și instalare a matrițelor, urmat de producția și livrarea propriu-zisă a jantelor.**

Rezultă că susținerile contestatoarei nu sunt de natură să infirme constatările și concluziile organelor vamale cu privire la originea mărfurilor, motiv pentru care societatea ABC SRL datorează taxa vamală, taxa antidumping și TVA aferentă corespunzătoare originii China a mărfurilor importate, contestația urmând a fi respinsă ca neîntemeiată pentru datoria vamală în cuantum de T1+T2+T3 lei.

3.3. Referitor la dobânzile și penalitățile de intarziere

Cauza supusa solutionarii este daca societatea importatoare datoreaza accesoriile aferente taxei vamale, taxei antidumping si taxei pe valoarea adaugata stabilite in urma controlului vamal, in conditiile in care in sarcina sa s-au reținut ca fiind datorate obligațiile vamale stabilite prin decizia de regularizare contestată.

In fapt, prin decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. drs/xx.tt.vv organele vamale au stabilit in sarcina ABC SRL majorări/dobânzi de întârziere în sumă de T4 lei și

penalități de întârziere în sumă de T5 lei, aferente datoriei vamale reprezentată de taxă vamală, taxă antidumping și TVA.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen **dobanzi și penalități de întârziere**".

"Art. 120. - (1) Dobanzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobanzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv".

"Art. 120¹. - (1) **Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.**

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor".

Nivelul dobânzii de întârziere conform O.U.G. nr. 39/2010, în vigoare de la data de 1 iulie 2010 a fost stabilit la 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și a fost micșorat la 0,04% pentru fiecare zi de întârziere prin O.U.G. nr. 88/2010, începând cu data de 1 octombrie 2010 și la 0,03% pentru fiecare zi de întârziere prin O.U.G. nr. 8/2014, începând cu data de 1 martie 2014.

În privința penalităților de întârziere, art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată a fost modificat cu începere de la 1 iulie 2013 după cum urmează:

"Art. 120¹. - (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor".

Având în vedere cele reținute anterior prin prezenta decizie prin care s-a respins contestația societății cu privire la datoria vamală stabilită în urma controlului vamal ulterior al declarațiilor, rezultă că acesta datorează și accesoriile aferente, în virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*.

Fata de cele anterior mentionate, contestatia societatii urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata și pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele ce preced și în temeiul art. 9 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 1.073/1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Lupta Antifraudă (OLAF), Regulamentului (UE) nr. 964/2010 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse la importurile de anumite roți din aluminiu originare din Republica Populară Chineză, art. 100 alin. (1) și alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, art. 4 pct. 23, art. 24, art. 25, art. 78 alin. (2) și alin. (3) și art. 217-221 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codul vamal comunitar și art. 1 alin. (2), art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) și alin. (2), art. 120¹ și art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare

DECIDE:

Respinge contestația formulată de ABC SRL împotriva deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. drs/xx.tt.vv, emisă de Direcția Regională Vamală București prin care s-au stabilit obligații vamale în sumă totală de **T lei**.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.